

ת"פ 27392/02/24 - מדינת ישראל נגד רותם מילשטיין

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 27392-02-24 מדינת ישראל נ' מילשטיין(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
רותם מילשטיין
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בשלושה אישומים כמפורט להלן:

(-) באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24.1.24 עמדו שתי נשים במעבר חציה סמוך לקניון הקריון ושוחחו ביניהן בערבית (להלן באישום זה: המתלוננות). הנאשם ניגש אליהן ואמר להן "סליחה, מה אתן חושבות שאתן נמצאות בעזה? תדברו עברית.. אתם ערבים מלכלכים את מדינת הקודש", שלף מכיסו סכין בעלת להב באורך 7 ס"מ ואיים עליהן באומרו "עוד מילה אחת בערבית אני אשחט אותך ואותה". כאשר אחת המתלוננות התקשרה למשטרה השליך הנאשם את הסכין ועזב את המקום.

(-) באישום השני הורשע הנאשם בריבוי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; והסגת גבול תוך נשיאת נשק, לפי סעיף 447(ב) לחוק העונשין. בהתאם לאישום זה, ביום 15.1.24 נפגשו הנאשם ושכנו (להלן באישום זה: המתלונן) ברחבת הכניסה לבניין. במעמד זה ביקש המתלונן מהנאשם שישמור על שקט לאור תלונות השכנים על רעש מדירתו. הנאשם התרגז, החל לגדף ולאיים על המתלונן ואמר לו כי הוא השטן וכי הוא יהרוג אותו. או אז ניגש לביתו, נטל גרזן וקרש, שב לרחבת הבניין והחל לרדוף אחרי המתלונן ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה, בעודו מניף את הגרזן והקרש לעבר המתלוננים הנמלטים מפניו. לאחר מכן שב לדירתו, נטל לום ברזל וניפץ באמצעותו את חלון דירת המתלונן. הנאשם נכנס לדירת המתלונן, השתולל בתוכה והשליך חפצים לרחוב והכל לעיני העוברים והשבים במקום. בה בעת איים הנאשם על המתלונן בפגיעה בגופם של השכנים בבניין באומרו "אני השטן, מי שיזמין משטרה אני ארצח אותו, אני

אעשה פה פיגוע...". במעשים אלו גרם הנאשם נזק לשלוש גיטרות, רדיאטור, שולחן, שני כסאות ומתלה כביסה.

(-) באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירת הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.12.23 טיפס הנאשם על חומה המקיפה את בית המתלוננים (באישום זה), נכנס למחסן שבחצר שדלתותיו היו סגורות אך לא נעולות וגנב מתוכו מסור חשמלי, מסור ידני, ספריי שמן, שתי מזמרות, כבלים לרכב, שופין, מברג, ספריי צבע וספריי חלודה. הנאשם יצא משער הכניסה אל החצר כשהרכוש ברשותו, ולאחר מכן שב לחצר, נטל אופניים, רכב עליהם עד לכניסה לחצר, הניחם שם ועזב את המקום. לאחר כשעה חזר למקום, פתח את שער החצר על מנת לקחת את האופניים אך נתפס על ידי המתלוננים אשר נעלו אותו בחצר. כמו כן מסר המתלונן לנאשם חוט ברזל וביקש שיקשור את רגליו עד להגעת השוטרים והוא עשה כן.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. אביו של הנאשם העיד לעונש מטעם ההגנה. האב תאר את מצבו של בנו ואת המאמצים שהשקיעה המשפחה על מנת לסייע לו להיגמל מסמים וביקש לסייע לנאשם לקבל טיפול ולשקם את חייו.

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וחומרת האירועים ונטען כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. באישום הראשון הוצע מתחם הנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל; באישום השני בין 18-36 חודשי מאסר בפועל; ובאישום השלישי בין 8-18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הודגש כי בחודש 1/24 הוא הורשע בתיק אחר (טרם נגזר דינו) והנה הוא שב לבצע עבירות. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה אחד לכלל האישומים, הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר. נטען כי מדובר ברצף אירועים שבוצעו תחת השפעת סמים, בזמן קצר יחסית וכי קיים ביניהם קשר ענייני. הוצגה פסיקה והודגש כי לא נגרם נזק גוף באף אחד מהאירועים וכי משפחת הנאשם פיצתה את המתלונן באישום השני ואף הרכוש שנגנב באישום השלישי אינו רב וכי הנאשם נתפס על ידי המתלוננים, נענה לדרישתם וקשר עצמו עד הגעת המשטרה. הסנגור טען כי מדובר בנאשם צעיר כבן 26, שהביע חרטה על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה עוד בחקירתו במשטרה. כן הודגש שלחובתו הרשעה אחת (בה טרם נגזר דינו) וכי בני משפחתו מגויסים לסייע לו בשיקום חייו. לאור כך ביקש הסנגור למקם את העונש בשליש התחתון של מתחם הענישה.

5. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו וציין כי ברצונו להיגמל מסמים וכי כעת, בעת המעצר, הוא משולב בתוכנית הכנה לטיפול.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הצדדים חלוקים ביחס לשאלה האם יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים או שמא מתחם נפרד לכל אישום. אומר כבר עתה כי דעתי כדעת המאשימה. מדובר באירועים שבוצעו במועדים ובמקומות שונים, כלפי מתלוננים שונים וללא קשר ענייני-מהותי זה לזה, אלא הרושם הכללי הוא שמדובר במועדות עבריינית שאומנם נובעת ככל הנראה משימוש בסמים, אך אין מדובר "בתכנית עבריינית" אחת המקיימת את מבחן הקשר ההדוק. בכל מקרה, דעתי היא שיש להעניק את מלוא המשקל לאינטרס המוגן של כל מתלונן בנפרד ואף נתון זה תומך בקביעת מתחמים שונים. עם זאת, בכוונתי להטיל על הנאשם עונש אחד כולל בגין כל העבירות, שכן קביעת עונש נפרד בגין כל אישום תהא בבחינת התחשבות מחמירה מידי עם הנאשם וכך גם ביקשה המאשימה.

7. הערכים המוגנים שנפגעו באישום הראשון הם שלווה נפשית ותחושת ביטחון האישי של המתלוננות, כמו גם תחושת הביטחון של הציבור בכלל וזאת לאור כך שהעבירות בוצעו במקום ציבורי ולענייני כל. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי הגם שלא יוחסה לנאשם עבירה ממניע גזעני, יש להביא בחשבון את הדברים החמורים שאמר למתלוננות ואת האיום הממשי בפגיעה בחייהן, אגב אחיזה בסכין. התנהגות זו מוסיפה חומרה ממשית לאירוע כולו וגלום בה פוטנציאל נזק ממשי. עם זאת, הנאשם התעשת במהירות לאחר שהמתלוננת התקשרה למשטרה, השליך הסכין ועזב את המקום מבלי שהמשיך בהתנהגותו הפוגענית.

ביחס לעבירות באישום השני, מדובר בפגיעה בביטחונו של המתלונן, בתחושת המוגנות שלו בתוך ביתו - מבצרו ופגיעה ברכושו וקניינו. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אציין כי מדובר בהתנהגות בריונית ואלימה במסגרתה רדף הנאשם אחרי המתלוננים כשהוא מניף לעברם נשק קר ומסוכן - גרזן וקרש. הנאשם לא הסתפק בכך, אלא נכנס באלימות לדירת המתלונן וגרם בה הרס רב, תוך השלכת חפציו לרחוב. מדובר בהתנהגות אלימה ופרועה לאורך זמן, אשר יכולה הייתה לגרום נזק גוף משמעותי. ביחס לנזק הרכוש, הבאתי בחשבון שלא פורט שוויו וכי הורי הנאשם פעלו לפצות את המתלונן (ענ/1).

באישום השלישי מדובר בפגיעה בקניינים של המתלוננים וברכושם וכן בתחושת ביטחונם ובשלווה נפשית. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אדגיש כי לא מדובר בכניסה אלימה לחצר המתלוננים, אלא בטיפוס על חומה, וכי דלת המחסן ממנו גנב הנאשם את הרכוש הייתה סגורה אך לא נעולה. הרכוש שנגנב היה לא מבוטל אם כי שוויו לא פורט. לכך יש להוסיף כי הנאשם נתפס בכף על ידי בעלי הבית שנעלו אותו בחצר ביתם. כאן המקום להתייחס לעובדה שהנאשם נענה לדרישתם לקשור את רגליו באמצעות חוט ברזל עד להגעת המשטרה למקום ובכך מנע הסלמה של האירוע.

8. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2604/22 **ירון מגן נ' מדינת ישראל** (28.4.2022), בו הורשע נאשם בעבירת איומים באמצעות סכין כלפי שכנו. על הנאשם הוטלו ארבעה חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל); עפ"ג 59103-08-21 **מדינת ישראל נ' מחאג'ינה** (2.9.2021), בו נידון נאשם שאיים על בני משפחתו, כשהוא אוזח בסכין ל-5 חודשי מאסר בפועל. ביחס למתחם הענישה קבעה ערכאת הערעור כי "נתוני האירוע חייבו לטעמי קביעת מתחם שהרף התחתון שלו - בנתונים אלה - מספר חודשי מאסר"; ע"פ 38269-12-18 **משולמי נ' מדינת ישראל** (6.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות איומים כלפי שכניו כי "ישורף וישחט אותם" וזאת על רקע סכסוך מתמשך בנוגע לזכויות

רכושיות בקרקע. על הנאשם, בעל עבר צבאי ממשי שעברו נקי, הוטל מאסר על תנאי והתחייבות ובית המשפט המחוזי ציין כי "מדובר במי שהורשע בעבירת איומים ברף הגבוה שלה, והעונש שהושת עליו הוא מקל ביותר"; ת"פ 2848-11-21 **מדינת ישראל נ' מהדי שויכי** (7.2.2024) בו נידון נאשם שאיים בסכין על מתלונן על רקע ויכוח על אודות כריך בחנות נוחות בתחנת דלק. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר ועד 6 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 21 ימי מאסר בעבודות שירות; ת"פ 46226-12-19 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (28.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות פריצה למחסן גינה מפלסטיק (מסוג "כתר"), גניבה והיזק לרכוש. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה כלכלית; ת"פ 62472-03-19 **מדינת ישראל נ' לוסיאנו חרמן אלברס** (23.4.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות הסגת גבול בצוותא וגניבה בצוותא בכך שבשתי הזדמנויות טיפס על גדר בית עסק וגנב ממחסן סחורה בשווי של מעל ל-6,000 ₪. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם נגזרו שלושה וחצי חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

9. לאור כל זאת, אני בדעה כי יש לקבוע מתחם ענישה באישום הראשון הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר; באישום השני מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשי מאסר; ובאישום השלישי מתחם ענישה הנע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

10. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כבן 26) ואת הודאתו, אשר ביטאה חרטה והביאה לחיסכון ממשי בזמן שיפוטי ובצורך לזמן עדים רבים. הבאתי עוד בחשבון את מצוקתו בעת האחרונה הנובעת מצריכת סמים כפי שפורט בטיעוני ההגנה, וכן את רצון בני משפחתו לסייע לו לשקם את חייו. לכך יש להוסיף את התקופה בה שוהה הנאשם במעצר, שתנאיו לא אחת קשים ממאסר.

11. נקודה נוספת עניינה עברו הפלילי של הנאשם. הנאשם הורשע ביום 11.1.24 בהליך נוסף המתנהל נגדו (בעבירות איומים, תקיפה סתם והתנהגות פרועה במקום ציבורי משנת 2019) ודינו טרם נגזר. אכן, הליך זה אינו חלוט אך מובן שניתן לראות בו כנתון רלוונטי ואף הסנגור לא טען אחרת. אדגיש בעניין זה שהנאשם הורשע בהליך האחר על פי הודאתו ואף נתון זה מלמד על המשקל שיש לתת להרשעה הגם שאינה חלוטה (במובן של הסיכוי שהנאשם יזוכה בסופו של יום בגין עבירות אלו). העבירות באישומים הראשון והשני בתיק מושא ענייננו, בוצעו ימים ספורים בלבד לאחר הכרעת הדין בתיק האחר ויש בכך כדי ללמד שההליך הקודם לא השיג הרתעה. כן אציין שהתנהגות הנאשם בתיק האחר היא בעלת קווי דמיון ברורים להתנהגותו באישום הראשון ואף בשני.

12. לאור כך יש להטיל על הנאשם עונש מאסר אם כי לאור נתוניו האישיים ניתן להסתפק בעונש הקרוב לתחתית מתחמי הענישה וזאת תוך שאני מביא בחשבון את חומרתי של עונש מאסר בכלל ועבור צעיר שלא שהה במאסר מעולם בפרט. יש להצר על תוצאה זו וניתן רק לקוות שהנאשם ישכיל לנצל את תקופת המאסר לצורך השתתפות בהליך טיפולי

ובגמילה מסמים ושיתמיד בו אף לאחר שחרורו. בעניין זה התרשמתי מדברי אביו המעוניין לסייע לו לשקם את חייו וראוי שיאפשר למשפחתו לסייע לו לאחר שחרורו. ראוי אפוא ששב"ס יאפשר לנאשם לעבור הליך שיקומי ככל שיבקש זאת ויתאים לכך.

13. לאור כך, מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 24.1.24.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי למתלוננים לפי החלוקה הבאה:

- ע"ת מס' 10 ו-13 בסך 1,500 ₪ כל אחת.

- ע"ת מס' 5 בסך 1,500 ₪. הבאתי בחשבון בעניין זה שמשפחת הנאשם פיצתה את המתלונן כפי שהציג הסנגור.

- ע"ת מס' 3 ו-9 בסך 1,000 ₪ לכל אחד.

הסכומים ישולמו בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי. המאשימה תמציא בתוך 30 יום למזכירות את פרטי המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בכך למצות את מלוא נזקיהם של המתלוננים והם רשאים להגיש תביעה אזרחית.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ד, 10 יוני 2024, במעמד הצדדים.